

КИЇВСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ ТОРГОВЕЛЬНО-ЕКОНОМІЧНИЙ
УНІВЕРСИТЕТ
ХАРКІВСЬКИЙ ТОРГОВЕЛЬНО-ЕКОНОМІЧНИЙ ІНСТИТУТ

Факультет економіки та управління
Кафедра економіки та обліку

**«КОНКУРЕНТОСПРОМОЖНІСТЬ
ПІДПРИЄМСТВ В УМОВАХ
ТРАНСФОРМАЦІЙНИХ ПРОЦЕСІВ В
ЕКОНОМІЦІ УКРАЇНИ»**

*Збірник матеріалів
II Міжвузівської науково-практичної конференції студентів,
аспірантів та молодих учених*

Україна, м. Харків, 16 листопада 2017 р.

Мирошниченко Ю. В.	
Вплив інвестиційних процесів на формування конкурентоспроможності підприємств	227
Ольховик Ю. П.	
Роль інновацій у підвищенні рівня конкурентоспроможності підприємства	229
Панайд Я. І.	
Інноваційна активність підприємств як фактор конкурентоспроможності	231
Петік О. М.	
Економіко-математичне моделювання обсягу грошових коштів для підвищення конкурентоспроможності підприємства	233
Піддубна Л. Д., Шкіря К. О.	
Інноваційний розвиток національної економіки в умовах євроінтеграції	235
Попович М. С.	
Конкурентоспроможність як умова інформаційно-інноваційного розвитку підприємництва	237
Шаповал А. С.	
Податкові пільги як засіб стимулювання інноваційно-інвестиційної діяльності підприємств	239
Сінько А. Є.	
Проблеми та перспективи інноваційного розвитку України	241
Йорш О. А.	
Оцінка інвестицій в процесі формування бізнес-плану	243
Завадська О. О.	
Роль інновацій у розвитку підприємства та проблеми їх впровадження	245
Зубенко А. С.	
Інституційні фактори конкурентоспроможності економіки України	247
Зубов А. М.	
Ризики інноваційної діяльності вітчизняних підприємств	249
Котик В. О.	
Інноваційно-інвестиційна діяльність на залізничному транспорті як чинник стабілізації економіки держави та регіонів	251
Котик В. В.	
Інноваційна політика ПАТ «Укрзалізниця» як фактор глобальної конкурентоспроможності	253

Н. М. Глевацька // Управління людськими ресурсами: проблеми теорії та практики. – К. : КНЕУ, 2005. – С. 25–30.

2. Менеджмент персоналу : [навч. посіб.] / [В. М. Данюк, В. М. Петюк, С. О. Цимбалюк та ін.] ; за заг. ред. В. М. Данюка, В. М. Петюха. – 2-ге вид., без змін. – К. : КНЕУ, 2006. – 98 с.

3. Семикіна М. В. Мотивація конкурентоспроможності праці: теорія і практика регулювання / М. В. Семикіна . – Кіровоград : ПіК, 2003. – 426 с.

4. Цветкова И. И. Управление персоналом : [учебное пособие] / И. И. Цветкова. – Симферополь : ДОЛЯ, 2008. – 367 с.

ВПЛИВ ІНВЕСТИЦІЙНИХ ПРОЦЕСІВ НА ФОРМУВАННЯ КОНКУРЕНТОСПРОМОЖНОСТІ ПІДПРИЄМСТВ

Мирошниченко Ю. В., к.е.н., доцент

Український державний університет залізничного транспорту

В сучасних умовах, коли для кожного підприємства стає життєво необхідним вирішення питання про його конкурентоспроможність, у нього повинні зростати темпи інвестицій в основний капітал. Вони являють собою найважливіший фактор економічного зростання та відновлення, що забезпечує можливість модернізації діючих виробництв, створення й впровадження новітньої техніки і технологій, сучасних систем організації й управління. Підтримка високого рівня конкурентоспроможності підприємства передбачає настільки продуктивне використання всіх ресурсів, що призводить до збільшення його прибутковості порівняно з головними конкурентами. Це означає, що підприємство займає стабільне місце на ринку товарів і послуг та його продукція користується постійним стабільним попитом.

Будь-які зміни потребують значних витрат ресурсів, а зміни, які призведуть до поліпшення виробничої та техніко-технологічної бази підприємств, ще й потребують таких витрат на значний термін. Тому не всі виробничі підприємства можуть забезпечити достатній рівень інвестування для підтримки та підвищення своєї конкурентоспроможності. Це пов'язано з сучасним станом банківської системи та досить високою ставкою за кредитами, яка б дозволила залучати до фінансування інвестиційних процесів

іноземних інвесторів.

Інвестиційний процес являє собою взаємопов'язані фази формування, розподілу та споживання інвестиційних ресурсів з метою отримання додаткового доходу чи соціального ефекту. Безперервність інвестиційного процесу є базовою умовою для забезпечення розширеного відтворення.

Необхідність у здійсненні інвестицій виникає, коли об'єкт інвестування має набір інвестиційних можливостей, реалізація яких дозволить вирішити поставлені стратегічні завдання. Для будь-якої організації існує потенційний набір інвестиційних можливостей, які збігаються за своєю суттю з виробленими цілями і стратегією компанії [1].

Інвестиційний процес у практичній площині реалізується і виявляється як сукупність фінансових потоків (притоків і відтоків коштів). Основний потік коштів виробниче підприємство отримує від продажу своєї продукції, яка повинна бути конкурентоспроможною на ринку. А через конкурентоспроможність продукції багато в чому забезпечується конкурентоспроможність суб'єкта виробничої діяльності в цілому. Тому що, конкурентоспроможність підприємства – це відносний показник, який відображує відмінності розвитку даного підприємства від розвитку підприємств-конкурентів за здатністю задовольняти своїми товарами потреби споживачів та за ефективністю виробничої діяльності [2].

Тому основні інвестиційні процеси повинні бути спрямовані на вкладення:

- з метою збереження позицій на ринку;
- у відновлення основних виробничих засобів;
- з метою скорочення поточних витрат, що дозволить знизити ціну продукції для підвищення її конкурентоспроможності;
- з метою збільшення доходів (розширення діяльності, збільшення виробничої потужності);
- ризиковані (впровадження нових технологій, інновацій та ін.).

Тому від ефективності проектування і реалізації інвестиційних процесів залежать стан виробництва, положення і рівень технічної оснащеності основних засобів, можливості структурної перебудови підприємств і нарощування їх виробничих потужностей. Лише за таких умов підприємство зможе забезпечити собі низку конкурентних переваг, тобто унікальних напрямлень діяльності або ресурсів, які

стратегічно важливі для ефективності його роботи та які дозволять перемагати в конкурентному середовищі.

Література:

1. Покропивний С. Ф. Ефективність інноваційно-інвестиційної діяльності: Зб. навч.-метод. матеріалів / С. Ф. Покропивний, А. П. Новак. – К.: КНЕУ, 1997. – 181 с.
2. Немцов В. Д. Стратегічний менеджмент / В. Д. Немцов, Л. Є. Довгань Л.Є. – К. : УВПК «Ескоб», 2001. – 560 с.

**РОЛЬ ІННОВАЦІЙ У ПІДВИЩЕННІ РІВНЯ
КОНКУРЕНТОСПРОМОЖНОСТІ ПІДПРИЄМСТВА**

Ольховик Ю. П., студент

*Науковий керівник: Штирхун Х. І., к.е.н., асистент
Чернігівський національний технологічний університет*

Інновації є важливою передумовою для формування та підвищення рівня конкурентоспроможності підприємств в умовах економічної глобалізації. Саме тому даний напрям постійно досліджується як вітчизняними, так і зарубіжними вченими.

У ринково розвинутих країнах під інноваційним підприємством розуміють підприємство будь-якої форми власності, у якого частка інноваційної продукції за звітний податковий період перевищує 70 % від усього обсягу виробленої продукції.

Вітчизняні підприємства є збитковими або низькорентабельними у порівнянні зі світовими аналогічними підприємствами, адже ціна товарів вітчизняного виробництва не містить інноваційної складової, що заважає підприємствам здійснювати програми конкурентного розвитку.

Застосування принципів та механізмів інноваційного розвитку в умовах збиткового функціонування підприємств є неадекватним з огляду на умови формування економічної політики конкурентних переваг. Тому у відповідності до вимог часу уряди США, Японії, Франції, Німеччини, Великобританії почали розробляти дієві заходи для забезпечення конкурентоспроможності підприємств. За допомогою складових макроекономічної політики забезпечується конкурентоспроможність національної економіки в цілому, а шляхом прямої чи опосередкованої підтримки товаровиробників – окремих